

به شکل سنتی روکشهای ایمپلنت دو
نوع بودن

سمان شونده و پیچ شونده

هرکدام مزایا و معایب خودشونو دارن
که تو پادکستها چندین بار بهشون اشاره
کردم

یه نوع سومی هم معرفی شد به اسم
اسکروسمنت

در روش اسکروسمنت
شما روی پیچ یه حفره ای دسترسی برای پیچ ایجاد
میکنید

و بعد روکش رو روی اباتمنت سمان میکنید و بعد
مجموعه رو داخل دهان پیچ میکنید و بعد حفره ی
دسترسی رو میبندید

اینم مزایا و معایب خودشو داره
که تو دنتکست ۳۱ درموردش مفصل صحبت کردم

برای اینکه اسکروسمنت داشته باشی خوب
باید حفره به قدری بزرگ باشه که آچار از
روی روکش به پیچ دسترسی داشته باشه
اما این گاهی برای من در دندونهای خلفی
به خصوص پره مولرها مشکل ایجاد
میکرد

مشکلم این بود که سطح اکلوزال در
دندونهای کوچیک تراز بین میرفت
کامل

یا اگر ایمپلنت دقیقا وسط کراون نبود
گاهی یه دیواره خیلی نازک میشد

یا به چیز دیگه که تو ذهنم میومد این
بود که در بریجها یا روکشهای ایمپلنتی
اسپلینت شده

عملا همیشه رستوریشن رو خارج دهان
سمان کرد و بعد پیچش کرد
و از اول باید داخل دهان سمانش کرد

پس به این فکر کردم یه مدل روکش
کار کنم بین سمان شونده و
اسکروسمنت
و به شوخی اسمشو گذاشتم کانسپت
شهابیان
حالا یعنی چی

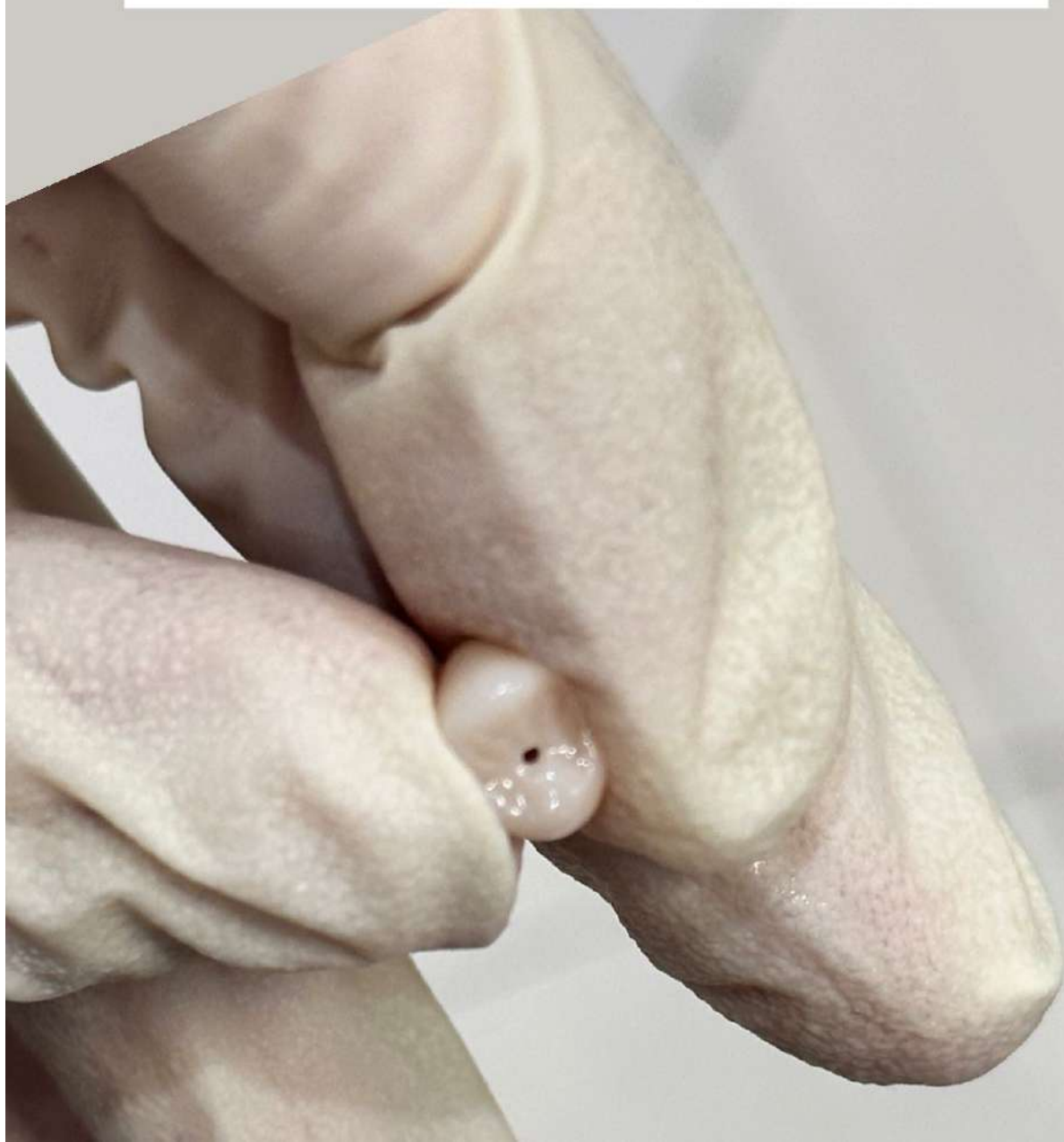

مثل پروفیسور باقرزادہ تو فیلم سنت
پیترزبورگ کہ کشف کردہ بود بین
عدد ۸ و ۹ یہ عدد دیگرہ ہست
و ترتیب اعداد شدہ بود:
ہفت، ہشت، باقرزادہ، نہ، دہ

منم کشف کردم بین رستوریشن سمان
شوندہ و اسکر و سمنت یہ نوع
رستوریشن دیگرہ ہست
بہ اسم کانسپت شہابیان 😊

کانسپت شہابیان
کانسپت شہابیان - اسکر و سمنت - رستوریشن

تو این کانسپت شما از لابراتوار
میخواید رستوریشنتون رو بایه سوراخ
کوچیک رومحل پیچ بسازه (بزرگ و
اندازه ی آچار نباشه)
و این چند تا حسن داره:

اول اینکه فرم اکلوزال به هم نمیریزه
دوم اینکه دیواره ی نازک همیشه
سوم اینکه محل پیچ رو میدونید و بعدا
مشخص خواهد بود
چهارم اینکه یکی از مشکلات بزرگ
رستوریشنهای سمان شونده سمان
باقیمانده اس و این حفره کمک میکنه
سمان اضافی از بالا هم خارج شه

یکی از مشکلات رستوریشنهای
ایمپلنتی اینه که پیچ بعدا شل میشه و
شما محل پیچ رو نمیدونید و باید روکش
رو به سختی ببرید
با این روش شما بعدها میدونید پیچ
کجاست
حفره رو گشاد تر میکنید و به راحتی
بهش دسترسی دارید

شما نیازی نیست همه ی روکشهاتون
رو با حفره ی دسترسی بزرگ بسازید
فقط اونی حفره ی دسترسیش بزرگ
میشه که بعدا دچار مشکل شه

یه حسن دیگه نسبت به سمان شونده اینه
که با اطمینان بیشتری میتونید روکش
رو سمان دائم کنید

و بعد از تحویل هم حفره رو با
کامپوزیت پر میکنید

همین

من به شوخی اسمشو گذاشتم کانسپت
شهابیان
و الا خودمم میدونم چیز شق القمری
نیست
ولی به نظر خودم خیلی کار است

و اینکه منم با اباتمنت های نان
هگز، مولتی یونیت اباتمنت و غیره آشنا
هستم

اونی که گفتم ایمپلنتها زاویه داشته باشن
نمیشه خارج دهان سمان کرد مربوط به
اباتمنت های هگز هستش که در
دسترس ترن و تهیه شون راحت تره

و الا بیمار داشتیم برای اباتمنت های
خاص منتظر شرکت بودیم و آخرشم
گفتن برای سائیزی که میخواید فعلا
نداریم

و اینکه سمان خیلی کم بذارید
من خودم اونقدر کم میذارم که ختی از
اون حفره ای که رو سطح اکلوزاله
چیزی بیرون نمیزنه

و این مدل کراون حتما باید داخل دهان
سمان بشه

پس ایاتمنت ببندید و تورک لازم رو
بدید و بعدم سمان دائم کنید

راستی یکی از دوستان گفت کامپوزیت
حتما باید غیر هم رنگ باشه
نه اینجوری نیست

اولا کامپوزیت رنگ پذیریش با
سرامیک فرق داره و بعدا مشخص
خواهد بود

مشخص هم نباشه یه نور لایت کیور
رو بگیرد مشخص میشه